

Raisah

Raisah kwam in etappes bij Voordewindhond. Ergens in maart had de eigenaresse al gebeld om te informeren of wij iets voor haar en haar saluki konden doen. Om diverse redenen ging dat in eerste instantie niet door, maar begin april nam de eigenaresse opnieuw contact op. Of we

toch konden helpen. Natuurlijk.

WaarderingNog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Een beetje lastig was de overdracht van de hond, want intussen was het grensverkeer tussen Nederland en België behoorlijk stroef. Maar met toestemming van de Belgische Coronalijn mochten we, op basis van een attest, toch nog, heel kort, de grens over om de hond in ontvangst te nemen. Dankzij de welwillende medewerking van een aantal douaniers verliep alles onverwacht bijzonder vlot.

We namen haar in opvang en leerden haar kennen als een gewone salukipuber, die zichzelf eigenlijk best heel erg goed vond. En eerlijk is eerlijk, goed zijn natuurlijk al onze windhonden. Ze kon al heel snel goed loslopen en ontpopte zich tot een enorme waterrat, die 'bommetje' als specialiteit had.

Na een week of drie, waarin Raisah ook een beetje leerde dat niet de hele wereld alleen maar om haar draait, meldde zich een gezin met veel salukiervaring. Er was in dat gezin al een saluki en een tweede zou toch leuk zijn.

De kennismaking vond plaats, ook onder inachtneming van alle Coronamaatregelen en Raisah ging mee naar huis.

De berichten zijn uitstekend: Raisah geniet van los op het strand lopen en daarbij voortdurend aan honden zonder windhondbloed demonstreren dat hun snelheid toch echt heel erg zielig en ontoereikend is in vergelijking met wat Raisah laat zien.

Raisah, een beetje opletten wat Myrah je te vertellen heeft; die loopt echt al langer mee dan jij! Heel veel geluk met elkaar!